

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۳۰ جنوری ۲۰۱۹

"کاسه های داغتر از آش!!"

سه شنبه- ۰۹ دلو ۱۳۹۷- کابل: در یادداشت دیروز، از لحن ماتمزده "غنی احمدزی" در قبال تصمیم امریکا و در نظر نگرفتن "باندراگ" و کلیت دولت دست نشانده تذکری دادم، وقتی امروز به رسانه ها، عکس العمل ها و مصاحبه های بخش دیگری از به اصطلاح زمامدان دولت دست نشانده گوش دادم، اولین چیزی که به ذهنم خطور نمود، ضرب المثل "کاسه های داغتر از آش بود" که آن را عنوان انتخاب نمودم. زیرا:

۱- این را همه می دانیم و تاریخ ۱۷ سال اخیر کاملاً واضح و آشکار آن را در سینه فراخ خود ثبت نموده که "غنی احمدزی"، "زلمی خلیل زاد" "علی احمد جلالی" و "حامد کرزی" چهار چهره خبیث و وطنفروشی بودند و هستند که امپریالیسم امریکا آنها را همزمان با تجاوز خونبار خود بر افغانستان و اشغال کشور ما، به افغانستان آورده به مثابه بازوی اجرائی اشغالگران به خدمت گماشت.

۲- این را هم می دانیم که در جمع ۳۰ الی ۳۵ میلیون جمعیت افغانستان، شاید نتوان کس و یا کسانی را یافت که به اندازه آنها متعهد به حفظ منافع امپریالیسم امریکا در منطقه باشد. راجع به میزان وفاداری آنها به امریکا همین بس که آنها آگاهانه و با در نظر داشت حکم تاریخ و ذهنیت مردم افغانستان در مورد شاه شجاع و ببرک کارمل، باز هم در رکاب اشغالگران قرار گرفته لهنهت مردم و روسیاهی تاریخ را کمائی نمودند.

۳- حال وقتی چنین افرادی با چنان تعلقات و تعهداتی با امپریالیسم امریکا، راست و یا دروغ خود را نسبت به تصامیم امریکا ناراض نشان می دهند، به یک باره می بینیم که "کاسه های داغتر از آش" پای پیش گذاشته، از روزنامه ها و جراید گرفته تا افراد منتقد دولت دست نشانده، موضعگیری "غنی احمدزی" را به باد انتقاد گرفته، با تمجید از "خلیل زاد" وی را ملامت و شماتت می نمایند که چرا به جای تأیید و تمجید از تلاشهای "خلیل زاد" آیت یأس و نامیدی خوانده، مردم را با احیای خاطره آویزان شدن بحق جلالاد خاد "داکتر نجیب"، هراسان می سازد. این کاسه های داغتر از آش که طیف وسیعی از رسانه ها من جمله "صبح"، "طلوع" و افرادی چون "محقق" و "عطا" را نیز شامل می گردد، ضدیت با "غنی احمدزی" و مسابقه در چاپلوسی به "خلیل زاد" چنان چشمان آنها را کور، و وجدان های آنها کدر و تاریک نموده که نمی خواهند، کمترین توجی به حالات و احتمالات آتی نمایند:

الف- ممکن است ابراز ناراحتی از سیاست های امریکا و "خلیل زاد" به وسیله "غنی احمدزی"، یک حرکت تکتیکی مزورانه و آگاهانه و در تبنانی با امپریالیسم امریکا از جانب "غنی احمدزی" باشد. چه "غنی احمدزی" خوب می داند

که مردم افغانستان تا چه حدی از امپریالیسم امریکا و طالب و شخص خودش متنفر و منزجر اند، او با آگاهی از این میزان انزجار، در آستانه انتصابات ریاست جمهوری می خواهد فضائی را به نمایش گذارد که اولاً مردم ساده و بی آرایش افغانستان در وجود وی یک عنصر ضد طالب و ضد امریکا را دیده به وی رأی دهند، در ثانی وقتی در زمانش کمیسیون انتخابات نام وی را از صندوق بیرون نماید، کسی بدین فکر نیفتد که "غنی احمدزی" نفر امریکا و کاندید آنها بوده است.

ب- طرف دیگر قضیه، هرگاه وی واقعاً به این پی برده باشد که تا حال از وی سوءاستفاده صورت گرفته و امپریالیسم امریکا قصد دارد تا باز هم افغانستان را با مصایب دوامدار دیگری مواجه سازد، به جای انتقاد که چرا به چنین درکی دست یافته باید وی را تحت فشار قرار داد که وقتی قضایا را چنین می بیند، به طرف ملت آمده با اخراج قوای اشغالگر از افغانستان و افشای ایادی و طنفرش آن و افشای کامل توطئه هایش، در عمل ثابت بسازد که از پستان یک مادر افغان شیرنوشیده است.

هموطنان گرامی!

همان طوری که دیروز نیز تذکر دادم، "غنی احمدزی" متوجه شده است که موثر حرکت کرده و وی را با خود نبرده است، از همین رو سروصدا و ابراز ناراحتی دارد، کسانی که علی رغم دید و برداشت "غنی احمدزی" هنوز هم منتظر اند تا موثر آنها را "پایه دان کشال" با خود بردارد، همان "کاسه های داغتر از آتش" اند که می خواهند بر بستر حفظ منافع خودشان، کشورما و مردم ما را باز هم به امپریالیسم امریکا و شرکاء پیشکش نمایند. برای ناکام ساختن و عقیم نمودن توطئه های آنها باید شجاعانه به میدان آمد.

سرکها ما را می طلبید!!